॥३॥अस्यभायामिषप्रेप्मृन्गृधकाकांस्तपस्विनी॥वारयत्यनिशंबालानचशक्रोतिमाधव ॥ ४॥युवादंदारकःश्रूरोविकर्णःपुरुषर्षभ ॥सुखोषितःसुखाई श्वरोतेपांसुषुमाधव॥५॥कणिनालीकनाराचैभिन्नमर्माणमाहवे॥अद्यापिनजहात्येनंलक्ष्मीर्भरतसत्तमं॥६॥एषसंग्रामशूरेणप्रतिज्ञांपालियप्यता॥द् र्मुखोऽभिमुखःशेतेहतोऽरिगणहारणे॥ ७॥ तस्यैतद्दनंरुष्णश्वापदैरधंभक्षितं॥ विभात्यभ्यधिकंतातसमन्यामिवचंद्रमाः ॥ ८॥ शूरस्यहिरणेरुष्णपस्यान नमथेदृशं॥ सकथंनिहतोऽमित्रैःपांसून्त्रसितमेसुतः॥ ९॥ यस्याहवमुखेसीम्यस्थातानैवोपपद्यते॥ सकथंदुर्मुखोऽमित्रैईतोविवुधलोकजित्॥ १०॥ चि त्रसेनंहतंभूमौश्यानंमधुसूदन॥धार्तराष्ट्रमिमंपश्यप्रतिमानंधनुष्मतां॥११॥तंचित्रमाल्याभरणंयुवत्यःशोककशिताः॥ ऋव्याद्संघैःसहितारुद्त्यःपर्य पासते॥ १२॥ स्रीणांरुदितेनिर्घोषः श्वापदानांचगर्जितं॥ चित्रह्रपमिदंरुणविचित्रंप्रतिभातिमे ॥ १३॥ युवादंदारकोनित्यंप्रवरस्रीनिषेवितः ॥ विविंश तिरसौशेतेध्वस्तःपांसुषुमाधव॥ १४॥शरसंकत्तवर्माणंवीरंविशसनेहतं॥परिवार्यासतेगृधाःपश्वकृष्णविविंशति॥१५॥प्रविश्वसमरेशूरःपांडवानामनी किनीं॥ सवीरशयनेशेतेपरःसत्पुरुषोचिते॥ १६॥ स्मितोपपन्नंसुनसंसुभुताराधिपोपमं॥ अतीवशुभ्रंवदनंरुष्णपश्यविविंशतेः॥ १७॥ एनंहिपर्यपासं तेबहुधावरयोषितः॥ क्रीडंतिमवगंधर्वदेवकन्याःसहस्रशः॥ १८॥ हंतारंपरसैन्यानांशूरंसिमितिशोभनं॥ निवर्हणमित्राणांदुःसहंविषहेतकः॥ १९॥ दुः सहस्येतदाभातिशरीरंसंद्यतंशरैः॥ गिरिरात्मगतैःफुष्ठैःकणिकारैरिवाचितः॥ २०॥शातकौंभ्यास्रजाभातिकवचेनचभास्वता ॥ अग्निनेवगिरिःश्वेतोगता सुरपिदुःसहः॥ २१॥ इतिश्रीमहाभारतेस्नीपर्वणिस्नीविलापप॰गांधारीवाक्येएकोनविंशोऽध्यायः॥ १९॥ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २२ ॥ इतिस्रीपर्वणिनैलकंठीये जारत जावदीपेएको न विशेष ध्यायः ॥ १९ ॥

11 9 11